

grundlovmæssig bevilgede. Det gjælder Færgerne over Beltet, Måsne Sundbanen og slige Foranstaltninger. Det har været en gammel vobtagen Regel imellem de forskjellige Faktorer af Lovgivningsmagten, at til saadanne Love hørte altid med Nødvendighed en Bevilling paa Finantsloven, og den Form, som i Reglen har været brugt, er Opførelsen af Summen paa § 28. Det har man hidtil anset for at være Udtrykket for, at Grundlovens Fordringer vare opfyldte. Men denne Opfyldelse af Grundloven er ikke sket iaar fra Regjeringens Side. Ved hver en Lov, i Kraft af hvilken den har brugt Penge, er den efter min Mening gaaet udenfor Grundlovens § 49, og dette ærede Medlems Forhaabning tilligemed de Andres, der sætte Pris paa, at Alt kommer i Papirkurven, naar kun Frederikshavns Havn bliver veddet, og man faar disse 200,000 Kroner, som der er Tale om at anvende i 1882—83, kan kun opfyldes under den Forudsætning, at en Bevilling ved særlig Lov bliver brugt mod Grundlovens udtrykkelige Bestemmelse. (Afbrydelse af Paulsen). At dette ærede Medlem (Paulsen), som taler for Frederikshavn, ikke bryder sig om denne Betragtning, kan jeg godt forstaa, og det vedkommer mig ikke. Men jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem for Aalborg (L. Nyholm) i den Grad kan sætte de konstitutionelle Hensyn til Side, at han siger: Lige meget med Grundlovens Bestemmelse om, at ingen Udgift kan afholdes, som ikke har Hjemmel paa Finantsloven; det er det Samme, faar jeg Frederikshavns Havn, er jeg for min Del glad. Er det den Politik, vi skulle følge? Vi begynde nok derpaa. Naar derfor det ærede Medlem sluttede med at sige, at man dog skal følge en Politik, hvor man hytter sit eget Skind — aldrig har Noget hadet sit eget Legeme, men søder og vebekvæger det —, saa skal dette formodentlig være den rigtige, ægte danske Politikk og rigtig ægte Venstrepolitikk; men derimod vil jeg sætte, at jeg sælger ikke min Fjortestøpselsret for en Ret Lindser.

Judenrigsministeren (Skel): Det forekommer mig, at denne Forhandling er kommen til det Punkt, hvor man maa sige, at Forhandlingen er nogenlunde udtømt. Sagen er set fra forskjellige Sider, og jeg befinder mig i det ikke ganske sædvanlige Tilfælde, at Sagen har fra begge Sider i dette Thing faaet en ret udtømmende Behandling. Det er derfor ikke uden nogen Banfselighed, at jeg tager Ordet, thi alt det, der kunde siges til Fordel for en hurtig Fremme af det Anliggende, som ligger i Lovforslaget, er jo sagt. Det er erkjendt fra alle Sider, at Frederikshavns Havn har en overordentlig stor Betydning baade som Trafik- og Posthavn, og at den ogsaa vil kunne gjøre Nytte som Tilflugtshavn, isjøndt man naturligvis ikke kan gjøre et Afslag i de Beføstninger, der ere foreslaaede,

for at Havnen kan opfylde begge disse Hensyn tilfulde, uden at det kommer til at storte noget paa den ene Side. Der kommer til at storte, hvad der kunde gjøres for de 2,400,000 Kr., som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Balgfreds (Berg) havde til Hensigt at bespare isfor. Men ikke desto mindre, saaledes som Forslaget foreligger, og saaledes som Havnen vil blive, naar den bliver anlagt i Henshold til dette Forslag, er det fra alle Sider erkjendt, at den opfylder en væsentlig Del af det, man kan forlange af en saadan Havn, idet den som Post- og Trafikhavn vil være fuldt tilfredsstillende og som Tilflugtshavn vil være tilgængelig for Størstedelen af de Skibe, der befare Kattegattet, hvorimod ganske vist de store amerikanske Skibe med et Dybgaende af over 20 Fod ikke ville kunne søge Tilflugt i en saadan Havn. Det er det, man har opgivet ved denne Besparelse af 2,400,000 Kr. Hvorvidt denne Besparelse har været rigtig, skal jeg lade staa hen; det er maasse Noget, som kan være forbeholdt en senere Undersøgelse. Man har væsentlig anført alle de Grunde, der tale for, at denne Havn nu og meget snart saar den Forbedring, den Udvidelse og den større Rummelighed baade i Henseende til Fladerum og Dybde, som den saa længe har trængt til. Der er dog een Side af Sagen, jeg vil henpege paa. Det er jo klart, at det, man har bestræbt sig for gjennem flere dyre Foranstaltninger, er at lede den skandinaviske Trafikk gjennem de jydskke Baner. Jeg tør vel sige, at Sernbanen fra Aalborg til Frederikshavn næppe var bleven anlagt, og at man næppe havde fundet, at de lokale Forhold og den lokale Trafikk var af den Betskaffenhed, at man derpaa kunde begrunde saa store, kostbare Anlæg, paa mange Steder gjennem meget magre Egne, naar man ikke havde ladet sig bestemme af Hensynet til, at man havde det Haab, at den skandinaviske Trafikk lid efter lid vilde finde Vej gjennem den jydskke Halvø. Jeg tør sige med endnu større Sikkerhed, at uan ganske vist ikke havde bygget Limfjordsbroen, naar det ikke havde været af Hensyn til at gjøre denne Route mere indbydende, mere tiltalende for det svenske og norske Publikum. Denne gennemgaaende Trafikk er kun taget langsomt til, lidt efter lidt, men den er bestandig vorget, og der er Udfigt til, at den i en nær Fremtid vil tage paa engang et stærkere Opsving. Nu er Sernbanen fra Norge, nemlig fra Christiania, kommen til Gøteborg, og der er ikke Tvivl om, at det jo vil føre en Udvidelse af Trafikken paa Sylland med sig. Der er ogsaa kommet en Sernbane til Laurvig, hvorfra der er Skibsfaart paa Frederikshavn, hvilken ganske vist ligeledes vil bringe Opsving i Trafikken. I det Dieblitt, da saaledes de gunstige Betingelser ere tilstede for, at de Forventninger, vi have knyttet til de store Beføstninger paa den nordlige Del af de jydskke Baner, kunne gaa i Opfyldelse, —